

פרוטוקול מס' 200

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, מיום ד',
י"ב באייר תשל"ב (26.4.1972), שעה 8.30

נכחו:

חברי הוועדה:

י. גולדשמידט - היו"ר
י. ארידור
ר. ארזי
מ. ביבי
מ. בן-פורת
ג. האוזבר
ש. פרידמן
ח. י. צדוק
י. ה. קלינגהופר

מוזמנים:

פרופ' א. ידין - משרד המשפטים
מר רותם - משרד הפנים
א. שפט - יועץ משפטי למשרד הפנים
עו"ד קרפט - המפקח הארצי על הבחירות

מזכירת הוועדה: ר. מלחי

רשמה: ע. הירשפלד

סדר-היום: חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וכהונתו),
תשכ"ט-1969, (סעיפים 9, 10, 11).

היו"ר י. גולדשמידט:

אני פותח את הישיבה.

אני מציע שבדון היום בסעיף 9 ואילך, הצבענו על הצד העקרוני של הצעת חב-הכנסת בן-פורת לסעיף 8, ולאחר ההצבעה נכנסנו לדיון מפורט על פרטי ההצעה. וכאן הביא פרופ' ידין מספר הצעות לשינויים והשלמות, מחיקות ותוספות, וגם חברים אחרים בקטן עמדה. חב-הכנסת פרידמן צריך היה לפתח היום רעיון שהתחיל להשמיע בישיבה האחרונה, אבל מאחר שאין בידינו הצעה מנוסחת כיצד פרופ' ידין רואה את הסעיף הזה, לכן אינני חושב שיהיה יעיל לדון היום בסעיף 8 לפרטיו. הוא הדין לגבי סעיף 7, שבו אנו צריכים לקבל ממשרד הפנים הצעות בדבר שילוב התקנות עם החוק. על ענין זה טרח משרד הפנים, כפי שמר שפט הודיע לי, יחד עם פרופ' ידין במשך כמה ישיבות בפגרה, והדברים לא גמורים ב-100%. על-כן אני מעדיף שנשאיר את שני הדברים האלה לישיבה הבאה, ונעסוק היום בסעיף 9.

סעיף 9היו"ר י. גולדשמידט:

תוך כמה זמן לאחר פרסום תוצאות הבחירות זה מוסדר?

מר רותם:

זה מוסדר תוך 14 יום.

היו"ר י. גולדשמידט:

ולמחרת הוא יכנס לתפקידו.

סעיף (ב) נראה בראייה ראשונה גם כן הגיוני וחלק, אינני יודע איך (ב) בכל מקרה מתישב עם המקדים של העברת ראש הרשות. האם הוא ממש נשאר כל הזמן בתפקידו, או לא?

מר רותם:

לסעיף קטן (א) - כאן צריך להוסיף עוד הוראה, כי אנו חייבים לתאם את כניסתו של ראש רשות לתפקידו יחד עם כניסתה של המועצה החדשה במקרה שהבחירות תהיינה ביחד; כי לא יתכן שיפרסמו תוצאות בחירת ראש המועצה לפני שיפרסמו את תוצאות בחירת המועצה. מפני שאז יכנס לתפקידו ראש המועצה החדש, כאשר המועצה הישנה עדיין יושבת, וזה יכול להיות גם לרעת יושב-ראש המועצה, כי זו למעשה קואליציה אחרת וכו'. לדעתי, חייבים להוסיף כאן שהוא יכנס לתפקידו למחרת פרסום תוצאות הבחירות. שהפרסום ייעשה ביחד עם פרסום תוצאות הבחירות לרשות המקומית, אם יתקיימו באותו יום.

בסעיף 9 (ב) אנו מציעים לומר לא רק "ראש רשות ימשיך בתפקידו..." , אלא גם "סגנו או סגניו". אני רוצה להזכיר את מה שקרה בשעתו כאשר קריניצי נפטר, וזה היה בין יום הבחירות ובין פרסום התוצאות, ויום אחד לא היתה כלל הנהלה בעיר. לכן יש צורך שגם הסגנים ימשיכו לכהן עד שיכנס לתפקידו ראש הרשות הבא, וסגניו. כאן איננו קובעים את זה. כאן הסגן יכהן גם אם הוא איננו חבר מועצה. אני ציינתי שאם יקבלו את החוק הזה, תקופה זו תהיה מאד קצרה, כי אז כבר אפשר יהיה לכנס את המועצה.

א. שפט:

אני רוצה להזכיר קצת נשכחות. בדצמבר דנו על סעיף 3 של חוק זה, ובסעיף זה הפרדנו בין שני חלקים. סעיף 3 אומר: "הבחירות לראש רשות יתקיימו ביום הבחירות למועצה ותקופת כהונתו תהא כתקופת כהונתה של המועצה". אנו הפרדנו בזמנו בין שני החלקים האלה, ביטלנו את החלק הראשון של סעיף 3, הגשנו את הנוסח לוועדה, והוא נתקבל לגבי החלק הראשון של סעיף 3, ואז אמרנו: "הבחירות לראש רשות יתקיימו ביום הבחירות למועצה", ואמרנו שאת הסוגיה של כהונת ראש מועצה אנו מעבירים מהסיפא של סעיף 3 ונצרף אותו בבוא העת, בעת הדיון בסעיף 9. פירוש הדברים שלא אמרנו עדיין דבר על תקופת כהונתו של ראש הרשות, שתקופת כהונתו תהיה כתקופת כהונתה של המועצה; ואמרנו אז שיש להביא לשיפוטכם את ענין השילוב בתוך סעיף 9. כך שיש להביט על סעיף 9 כאילו באמר כאן "ראש רשות ימשיך בתפקידו עד שיכנס לתפקיד ראש רשות חדש".

מ. בן-פורת:

אני רוצה להסביר מדוע לדעתי יש להפריד את תוצאות הבחירות של ראש רשות וחברי מועצה, בלי כל קשר עם תוצאות הבחירות למועצה. כל החוק הזה מדבר על

הפרדה גמורה בין ראש הרשות והמועצה. אני חושב שצריך לתת לראש הרשות עצמאות מבחינת התקופה; מתי שהוא נבחר - נבחר, יכנס לתפקידו. אינני מתנגד שיסתובב שלושה-ארבעה ימים ויראה מה בעשה במועצה; ואינני מתאר לי שראש רשות חדש, אפילו אם נבחר לפי השיטה הקיימת, מזדרז לכנס את המועצה הקיימת.

לגבי סגנים, אינני מקבל את זה. מה זה קשור עם הסגנים? מה עושה היום משרד הפנים לגבי מקרה כזה בשיטה הקיימת? מה שמשרד הפנים עשה עד היום, יעשה גם להבא, ואין צורך בסיבוב הסגנים.

היו"ר י. גולדשמידט: אבל עכשיו לא יהיו יותר משלושה סגנים.

ר. ארזי: יש לי שאלה המתיחסת לענין ראש הרשות. בשל אותם טעמים שהזכיר חבר-הכנסת בן-פורת, אני מתנגד לניסוח הקיים, מכיוון שלא הייתי רוצה שראש הרשות - כל עוד אין מועצה - יתהלך בינתיים במועצה ויראה מה יש וכה הלאה. דווקא מאותם טעמים לא הייתי רוצה שיכנס לתפקידו. אני אומר את זה כמונן מטעם עיני, כשראש רשות הוא חבר המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט: לא, החלטנו שהוא איננו חבר המועצה. בסעיף 10 הצבענו.

ר. ארזי: לפי שעה בסעיף 10 נאמר "ראש רשות שנבחר לפי חוק זה הוא חבר המועצה ובא במנין חבריה".

היו"ר י. גולדשמידט: שינינו את סעיף 10.

ר. ארזי: אם כך, אני מניח שהגשתי הסתייגות. אני סבור שראש רשות איננו אינסטנציה בפני עצמה. גם לאחר שאנו מקבלים את החוק הזה, יש ראש רשות ויש ראש מועצה; ראש רשות הוא גם ראש המועצה. נניח שאחר-כך יש מצב כזה שלגבי ראש הרשות מערערים על הבחירות ופוסלים אותן. בינתיים יהיה ראש רשות למועצה הזאת, ואני סבור שזה צריך להיות צמוד. אם בוחרים בראש רשות כשראש הרשות הקודם התפטר והמועצה קיימת, אז צריך אולי להכניס סעיף משנה, שבמקרה שראש הרשות נבחר ללא צמידות במועצה, - שבמקרה זה כמונן נכנס ראש הרשות לתפקידו מיד לאחר פרסום תוצאות הבחירות. לכן אני מציע לחלק את סעיף קטן (א) לשני חלקים. יש שני מקרים של בחירות: (א) בחירות של ראש הרשות, שבהן נבחרת גם המועצה. (ב) שבוחרים בראש רשות חדש באמצע הקדנציה, אם משום שראש הרשות הלך לעולמו או שנבצר ממנו למלא את תפקידו.

א. שפט: במקרה שראש הרשות חדל לכהן באמצע הקדנציה, אין מקיימים בחירות באמצע הקדנציה.

ר. ארזי: מה יקרה אם ראש הרשות מתפטר? אני מתייחס כרגע למקרה זה של בחירת ראש הרשות, ואני סבור שזה צריך להיות צמוד ולא צריך להפריד ביניהם. לא יכול להיות ראש רשות שנכנס לתפקידו כאשר המועצה עוד לא נכנסה לתפקידה.

היו"ר י. גולדשמידט: מה לגבי צורת הפרסום. מתי נכנסת הבחירה לתוקפה?

עו"ד קרפט: המועצה תכנס לתפקידה למחרת יום פרסום ההודעה.

היו"ר י. גולדשמידט: אני חושב שאין כאן שום בעייה. אם הם עובדים כבר, זה לא משנה. אני סבור שהרעיון שבסעיף 9 (א) נכון, והוא מתישב עם מה שבאמר בחוק הבחירות על המועצה. תיאורטית, הוא יכול בשעה שמונה לשלוש הזמנות לחברי המועצה, אבל כולם יכולים להתחיל לעבוד בו ביום.

מדברי מר קרפט הנבתי - ואני בטוח שהוא
דייק בדבריו - שהבחירות של שניהם תיערכנה באותו יום. חובת הפרסום
לגבי שניהם - תוך שבועיים, וזו תהיה הודעה משותפת, ולכן אין צורך
לשנות דבר.

מר רותם: אני רק מציע שזה יפורסם ביחד.

א. שפט: כשנבוא עם הוראות המעבר לפי סעיף 7 בדבר
התאמת הוראות החוק החלות על סדרי הבחירות
למועצה לבחירות לראש הרשות, עבין זה יוסדר. בינתיים תיאמנו את זה
והפרסום יהיה בו בזמן.

מ. ביבי: לפי הנוסח שלפנינו, אינני מבין כיצד ראש
המועצה יכנס לתפקידו למחרת הפרסום. זה
נראה קצת פגום. אני מציע שהעבין ילבש צורה יותר תרבותית, ולא פשוט
שהוא מיד מתיצב. רצוי שאיש משרד הפנים יזמן אותו ויודיע לו על כך.

מ. בן-פורת: פקיד הבחירות עושה את זה.

מ. ביבי: אני מציע לכתוב "תוך שבוע ימים מיום
פרסום תוצאות הבחירות", כדי לתת לו שהות
להכנס לתפקיד בצורה יותר מכובדת.

א. שפט: על דעתי אני מציע לחשוב פעמיים על הצעתו
של חבר-הכנסת ביבי. כי בלאו-הכי יש
אינטרגנום של שבועיים בין הבחירות לבין פרסום התוצאות. אם תרשו לי,
יש לי הצעה אחרת בקשר לחוק קריניצי, כי על זה אנו צריכים לדון בכל-זאת.
בשנת 1969 תיקנו את פקודת העיריות. בסעיף 126(ב) לפקודה הוספקנו או
תיקנו את הסעיף ואמרנו כך: "עד שייבחר ראש עיריה יכהן כראש העיריה
האדם שנשא בכהונה זו במועד הבחירות. ואם נבצר ממנו לפעול או שחדל
מכהונתו אחרי מועד הבחירות, חבר המועצה שהשר ימנהו לכך". בקשר לכך,
או שבחליט באופן פוזיטיבי שאנו משאירים את זה במלואו, - וזה לא נראה
לי; או שאנו צריכים להתליט לבטל את הסעיף או חלק ממנו, "ואם נבצר
ממנו לפעול או שחדל מכהונתו אחרי מועד הבחירות, חבר המועצה שהשר
ימנהו לכך". במקרה של קריניצי גאלצנו לתקן את הסעיף, כי לא היתה לנו
ברירה אחרת. הסישואציה יכולה להתקיים תיאורטית גם במקרה שלנו, ולזה
יש פתרון בסעיף 24 של התוק המוצע.

הי"ר י. גולדשמידט: בסעיף 9(א) עומדת למעשה רק הערתו של
חבר-הכנסת ביבי. אני חושב שתוצאות
הבחירות ידועות למעשה כבר למחרת. התקופה של שבועיים עד הפרסום נותנת
אותו מרווח זמן שחבר-הכנסת ביבי דורש, שהוא כעין למידה. מאידך גיסא,
אם הבחירות תתקיימנה בכל הארץ באותו יום, משרד הפנים איננו יכול לארגן
טקסים בכל מקום, פשוט מבחינת הזמן. לעומת זאת, כולם יודעים שזה
התפרסם, ופרסום ב"רשומות" זו הודעה ממלכתית מספקת, ויותר אי-אפשר
לעשות. זו דעתי, ולכן אינני חושב שיש פגם אסתטי או ציבורי כלשהו
בכך אם נאמר שהוא יכנס לתפקידו למחרת.

היות ושמענו שעניני הפרסום מסודרים,
אני מציע לקבל את סעיף 9(א). מתעוררת רק שאלה של ביסוח. יש מקרים
שאמנם התוצאות מתפרסמות, אבל איש לא נבחר, ואת זה צריך לומר. בסעיף
קטן (א) צריך לומר, שאם נבחר ראש מועצה, הוא נכנס לתפקידו למחרת
פרסום תוצאות הבחירות.

אני רק שואל את חבר-הכנסת ביבי אם אתה
רוצה שאציג את הצעתך להצבעה?

מ. ביבי: למען הסדר.

א. שפט: יש, לצערי, רווח טכני בין תאריך ההדפסה
ב"רשומות" לבין היום שבו הדברים האלה
נודעים בציבור. הרווח הטכני
טוב - שלושה ימים. זה חל על "רשומות" בכלל.

ח. י. צדוק: אז פעם צריך לשבת בענין "רשומות" ולתקן
את הדבר הזה, ולא צריך את כל הפגמים שיש

בעניני "רשומות" לתקן בעת הדיון בבחירת ראש הרשות.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מצטרף לדעה זו.

הוחלט: לאשר את סעיף 9(א).

מר רותם: אני מציע שיכנס כאן סעיף האומר, שראש מועצה שנבחר, יכנס לתפקידו למחרת בחירתו.

ח.י. צדוק: מה המצב היום?

מר רותם: היום הוא נכנס לתפקידו באותו יום.

ח.י. צדוק: אם כן, זה צריך להיות אותו דבר.

עו"ד קרפט: הכל תלוי בישיבה הראשונה של המועצה, והמועד של הישיבה הראשונה בקבע בחוק.

מר רותם: אני מציע שכאן יהיה סעיף (ב), שראש רשות מקומית יכנס לתפקידו עם בחירתו.

א. ידין: זה נכון לגופו, אבל אני חושב שלא צריך

לסבך את החוק. אני הולך לפי שיטת

חבר-הכנסת צדוק. לא צריך לסבך את החוק על-ידי הוראות רבות שאפשר

להסדיר אותן גם אחרת. באותם מקרים שראש הרשות לא נבחר בבחירות

כלליות, כי אם נבחר על-ידי המועצה, תחול שורה שלמה של הוראות החוק

הקיימים, אשר לפיו בכלל ראש הרשות נבחר על-ידי המועצה. כל מה שחל שם,

יחול גם כאן. במקום שנבחר ראש העיר על-ידי המועצה לפי חוק זה, יחול

הוראות אלה ואלה של פקודת העיריות, וזה יכלול את ההוראה של כניסה

לתפקיד. אבל אין צורך להבליט אותה כאן בצפרד.

היו"ר י. גולדשמידט: מה שכברא מתקבל הוא, שיהיה סעיף מסביר

כללי למקרה השני של בחירתו לפי השיטה

הקיימת היום, ושמחילה את כל הסדרים הקיימים היום על המקרה הזה.

אנו עוברים לסעיף 9(ב), וכאן אנו חוזרים

להערות של מר שפט שדחינו בדיון על סעיף 3, בקשר למשך כהונתו של ראש

הרשות. הסיפא של סעיף 3 אומרת: "...ותקופת כהונתו תהא כתקופת כהונתה

של המועצה".

מר רותם: לדעתי אין צורך. אם קבענו שהבחירות

יתקיימו באותו יום והוא נכנס לתפקידו,

אז יש כבר גבול מתי הוא מתחיל ומתי הוא מפסיק לכהן.

היו"ר י. גולדשמידט: לדעתי יש להכניס את זה בסעיף 24, המדבר

על בחירות משלימות.

א. שפט: אינני יודע אם צריך. בזמנו היו חילוקי-

דעות בנושא זה. בסעיף 3 אמרנו שאנו

עוסקים רק ברישא, כאן באמר שראש הרשות ימשיך לכהן בתפקידו עד שיכנס

לתפקידו ראש רשות חדש. לא אמרנו דבר על כהונתו, ויתכן שאין צורך בכך.

מר רותם: אני הצעתי בשעתו למחוק את התוספת שהיתה

בסעיף 3.

ח.י. צדוק:

אם אני מבין נכון, הרי שראש העיריה

הקודם ממשיך לכהן כל זמן שראש העיריה

החדש לא נכנס לתפקידו. אז אם הוא נבחר לפי חוק זה, הוא מכהן עד

למחרת הפרסום. אם הוא נבחר לפי החוק הישן, אז הוא מכהן עד שיכנס

לתפקידו ראש רשות חדש. זה לפי חוק הרציפות.

מ. ביבי: מה קורה כאשר ראש עיריה נפטר, וחובה על

המועצה להתכנס ולבחור ממלא-מקום כדי

שלא יהיה חלל ריק?

היו"ר י. גולדשמידט:

משך תקופת כהונתו, לפי דעתי, צריכה איזה הסדר. למשל, המועצה נבחרת לארבע שנים. אבל אם הוא נבחר בשנה השנייה, הוא מכהן עד סוף הקדנציה בלבד. את זה יש לומר, כדי למנוע אי-הבנה שהוא נבחר לארבע שנים והוא נכנס לתקופת כהונה חדשה. לכן קיימת הסיפא של סעיף 3, שתקופת כהונתו כתקופת כהונתה של המועצה.

מר רותם:

קבעו, שביום שמתקיימות בחירות לראש המועצה, מתקיימות בחירות לראש הרשות. זאת-אומרת שיש גבול ברור עד מתי הוא מכהן.

ח.י. צדוק:

כשנגיע לסעיף 24 נדון בכך. סעיף 24 דן על מקרה שבאמצע נפסקה הכהונה. צריך שם לומר שהוא יכהן עד סוף הקדנציה, ולזה אני מסכים מראש.

מר רותם:

אני מוכן לתקן את הצעתי בקשר לסגן, ולכתוב "ראש רשות או ממלא מקומו", שחייבים לבחור מיד בממלא-מקום ובסגנים, ולא להשאיר את זה למקרה שהמועצה תבחר בממלא-מקום כשיתפנה מקום או יהיה צורך בכך. אני מציע לכתוב כאן "ראש הרשות וסגנו". אמרנו שבאותו רגע שנבחרה מועצה חדשה, הוא חדל לכהן כממלא-מקום.

היו"ר י. גולדשמידט:

סעיף 16 אומר בדיוק ההיפך, ולכן אני חושב שהוא עובה על זה. כלומר, שהוא בפירוש ישאר בתוקף בחירתו או מינויו גם כשראש הרשות הלך לעולמו.

א. שפט:

תלוי מתי. הכוונה היא בדיוק לאותו אינטרגנום של פרשת קריניצי.

א. ידין:

אני חושב שענין הסגן איננו שייך לסעיף 9. יש לכך סעיף מיוחד, וזה סעיף 16. סעיף 16 כרגע בנוסח הכחול לא לגמרי מדויק, כי בסוף לא צריך היה להגיד "וטרם נבחר ראש רשות חדש", אלא "עד שראש רשות חדש יכנס לתפקידו". אבל כשנגיע לדון בסעיף 16, נתקן זאת. על-כל-פנים, שם מקומו של הסגן ולא בסעיף 9.

לעצם הענין של סעיף 9(ב), גם אני לא ירואה הכרח להגיד יותר ממה שכתוב בסעיף קטן (ב). מה שפה לא בקי ולא יפה מבחינת הסדרת הדברים, שאנו בסעיף 9 כלל לא מדברים על משך הכהונה, כי אם על כניסה לתפקיד ויציאה מהתפקיד. ואילו בסעיפים 16, 19 ו-21, אנו כל הזמן מתייחסים לא לתפקידו, כי אם לכהונתו, ויש פה אי-שילוב של הדברים.

אני מציע לקבל את הסעיף 9(ב) בשלב זה כמו שהוא, ולהעביר לנו בשעת ביסוח כל הסעיפים, את התפקיד למצוא את השילוב בין ענין התפקיד וענין הכהונה. אינני חושב שאנו צריכים עכשיו להתעכב בשאלה זו, שהיא פחות או יותר של טכניקה חוקית. אנו עדים לשאלה, וכשבנערוך את כל הסעיפים, נביא בחשבון שלא יהיה הביתוק הזה שכאילו קיים בין סעיף 9 מצד אחד ובין הסעיפים האחרים מצד שני.

היו"ר י. גולדשמידט:

אם כן, מסעיף 9(ב) העברנו שני נושאים לסעיפים אחרים: ענין חוק קריניצי אשר יש לו איזכור בסעיף 16; ואשר למשך הכהונה, סעיף 24 ואילן דברים בכך. מלבד זה, אני מבין שאין יותר ערעור על 9(ב), ואני מעמידו להצבעה.

ה צ ב ע ה

סעיף 9(ב) נתקבל.

סעיף 10

ד. ארזי:

אני מבקש זכות להסתייגות בענין הזה שליושב-ראש אין זכות הצבעה. אינני תופס את זה. הוא יושב-ראש ויש לו זכויות, אבל להצביע איננו יכולים!

ג. האוזבר: יש דוגמאות לזה. בשיא הסנט של ארצות-הברית, שהוא סגן בשיא המדינה, איננו מצביע, פרט למקרה של שוויון קולות.

היו"ר י. גולדשמידט: סעיף 10(א) גופל, לפי ההצבעה הקודמת. (ב) אומר: "ראש רשות הוא יושב ראש המועצה". (ג) גם כן גופל. כלומר, שמסעיף 10 בשאר רק סעיף קטן (ב); לכן אפשר למחוק את הסימן (ב) ובשאר רק 10, האומר: "ראש רשות הוא יושב ראש המועצה". השאלה היא אם לשם כך יש צורך בסעיף נפרד.

ח.י. צדוק: אני מציע "ראש הרשות יושב ראש בישיבות המועצה". כלומר, זו הפונקציה ולא התיאור המציאותי.

א. ידין: לגבי סעיף קטן (ב) אני רוצה שיהיה ברור. אינני אומר שהצעה זו איננה יכולה להתקבל בצורה זו, אבל צריך להיות ברור שהוא לא רק יושב ראש בישיבות, אלא הוא יכול גם לכנס ישיבות; ואינני יודע אם זה מתבטא כל-כך על-ידי העבין הזה.

היו"ר י. גולדשמידט: נשאר את (ב) בנוסח שלו. אבל בנוסח החדש ייבדק אם צריך להקדיש לכך סעיף נפרד.

הוחלט סעיף קטן (א) יימחק;
סעיף קטן (ג) יימחק;
סעיף קטן (ב) נתקבל.

סעיף 11

סעיף 11 (א) עד (ה) הוא סוגיה מאד

מרכזית בכל העבין הזה.

מר רותם: אני מציע הקוץ קטן לסעיף (ב), שיהיה כתוב "יכנס את המועצה לישיבה". שיהיה ברור שזו ישיבה שלא מן המבין, עם כל מה שקשור בזה.

מ. בן-פורת: אני רוצה לחזק את דברי מר רותם ולומר, שאנו יודעים שאם תבר מועצה בעוד שלוש פעמים תוך תקופה מסויימת, הוא איננו יכול להמשיך לכהן כחבר מועצה. לכן מוטב שהישיבה שלא מן המבין לא תיחשב.

היו"ר י. גולדשמידט: למען הבהירות, בסעיף 11 אנו צריכים לקבוע עמדה לגבי הערתו של מר רותם, שהישיבה הזאת שראש המועצה יכנס בהתאם ל-11(ב) תיקרא בפירוש ישיבה שלא מן המבין, מטעמים שונים שמר רותם וחבר-הכנסת בן-פורת השמיעו. אני מבין שאין התנגדות לכך.

ג. האוזבר: אבקש לבדוק את המינוח. אם הישיבה בקראת ישיבה שלא מן המבין או שצריך לכתוב "ישיבה מיוחדת".

היו"ר י. גולדשמידט: הדבר ייבדק.

מר רותם: בסעיף קטן (ג) יש אי-בהירות. הכוונה היא ששליש מחברי המועצה יכולים לדרוש מראש המועצה לכנס את הישיבה מיד ולהחליט תוך שלושה ימים, כפי שזה קיים בסעיף אחר, ששליש יכולים לבקש כינוס מועצה, ולא שהם עצמם שולחים הזמנה לישיבה. רק אם הוא יסרב, ואחרי זמן-מה הוא לא עושה את זה, אז יש לגבי זה הוראות בחוק.

י.ה. קלינגהופר: אולי אפשר לקרוא לישיבה כזו, ישיבה לדיון חוזר, ללא כל זיקה אם יש ישיבות

מיוחדות?

א. ידין: אבל מר רותם הציע לא לתת לה כינוי, כי אם להודיע אם היא בכללת בין הישיבות הסדירות או לא סדירות. איבנו צריכים לתת לה שם לפי תוכן הדברים. אנו רק צריכים להגיד איזה סוג של ישיבה.

היו"ר י. גולדשמידט: בקשר ל-(ג), ברור שהנאמר כאן איבנו מספיק. אבל איך הם יעשו זאת? הם יודיעו לראש המועצה שהם דורשים כינוס המועצה?

מר רותם: כן, תוך שלושה ימים.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מבין שסעיף זה רוצה להבטיח שישיבה זו תתקיים בין אם רוצה בכך ראש המועצה ובין אם איבנו רוצה; לכן נקטו בלשון "רשאים לכנס", ועל האלמנט הזה, לפי דעתי, יש בהחלט צורך לשמור. אבל הערתו של מר רותם דורשת שגם תהיה הודעה מוקדמת בכתב לראש הרשות, ואז הישיבה מתקיימת.

א. ידין: אני חושב שגם לפרטים אלה אפשר להתייחס בסעיפים הכלליים הקיימים כאן. וכמו שם, גם כאן.

מר רותם: כאן טענו בדיון המוקדם, שראש המועצה מעכב את זה ל-14 יום. יתכן שבאותה החלטה, החשיבות שלה היא בניצוץ תוך 14 יום.

ג. האוזנר: כתוב שם שזה שבעה ימים. אז שבעה ימים יחכה. ברור שהמועד הראשון הוא הקובע, והוא חוקי.

א. ידין: הצעתו של מר רותם עונה על כל הפרובלימות.

י. ארידור: אבל מה יקרה כשדרוש ביצוע תוך 7 ימים?

היו"ר י. גולדשמידט: אני מבקש על כך אינפורמציה מנציגי משרד הפנים. פרופ' ידין הזכיר שלגבי זימון ישיבות שלא מן המניין, יש הוראות. הייתי רוצה לדעת מה הן ההוראות האלה, כדי שנדע אם הן מספיקות לענין זה.

מ. בן-פורת: החוק הקיים אומר שאם שלישי מחברי המועצה דורשים כינוס המועצה, חייבים תוך שבוע ימים לשגר הזמנות, ולא תוך 14 יום. תוך שבוע ימים יכנס את המועצה, והוא יבקוב בזמן תוך שבועיים.

י. ארידור: זה לא בדיוק כך. תוך שבועיים הוא צריך לבצע את ההזמנה. כלומר, יש לו זמן של שבועיים לקרוא לישיבה, ואחר-כך יש לו שבועיים כדי להחליט על התאריך.

מ. בן-פורת: אני מציע לומר ב-(ג) "ראש המועצה חייב לכנס את המועצה לפי דרישה של שלישי מחברי המועצה". במידה והוא לא יכנס, יש לנו מחזור של 7 ימים, כאילו הוא חוזר מהודעתו. פה איבני צריך לבקוט בשום סנקציה בגד ראש הרשות, כי אם הוא לא עושה זאת תוך 7 ימים, הוטו שלו לא קיים. אנו מדברים על הפרש של 4-5 ימים בסך-הכל. ב-(ב) כתוב במפורש, - הוא לא מכנס את המועצה תוך 7 ימים - הוטו שלו ירד. היות ושלישי מחברי המועצה רוצים יותר משבעה ימים, אז החוק אומר שמחייבים אותו תוך 7 ימים. אני מציע להוסיף לסעיף קטן (ג) את המלים "חייב לכנס". אולם אם הוא גדרש על-ידי חברי המועצה, הוא חייב תוך 7 ימים.

היו"ר י. גולדשמידט: האם סעיף קטן (ג) נותן את הרשות לשלישי מחברי המועצה רק אם ראש המועצה ביקש

דיון חוזר?

י.ה. קלינגהופר: אין וטו לשלישי. פה מדובר על דיון חוזר על החלטה שהמועצה כבר קבלה, והיא סופית. שלישי איבנו יכול לבקש דיון חוזר. זה נותן רק לראש המועצה, וזה צריך להבהיר, שהרשות של השלישי לפי סעיף (ג) בתונה בכך שקודם ראש המועצה האמל וחר. יש להבהיר הודעה והודעה זו.

י. ארידור:

אני מסכים שהשליש חייב להתיחס במפורש לסעיף קטן (א), אם כי זה ברור מהנוסח עכשיו. אבל אני רוצה להבין את ההגיון שבסעיף קטן (ב). אם ההחלטה צריכה להתבצע תוך 14 יום, יש לדאוג לכך שהמועצה תתכנס תוך 7 ימים. אבל מה קורה אם ההחלטה צריכה להתבצע תוך 7 ימים? אם אנו מקבלים את העקרון שצריך לקיים דחיפות מסויימת אם הענין חדל להיות אקטואלי לאחר תקופה מסויימת, מה ההבדל בין 7 ימים ו-14 ימים? ואיך מציעים במשרד הפנים לפתור את השאלה הזאת.

(ב) איך מציעים לפתור את השאלה שכל שליח יכול לבקש לכנס את המועצה. ואם לא בסביר את הסעיף הזה, באמת בגיע לערובו יה.

ג. האוזנר:

אני רוצה להבין את ענין השליש. אני מניח שהשליש הוא אותם מחברי המועצה שמעוניינים בקיום אותה החלטה שראש הרשות רוצה לקיים לגביה דיון חוזר, שהרי אחרת לא היו מזדעקים לתבוע מועדים אחרים מהמועד ההוא. המדובר הוא במועדים. אינני מתנגד שיהיה כתוב שיכנס את המועצה תוך 7 ימים, אם הנושא כל-כך דחוף; אבל שלא יתחילו כל מיני התגודדויות, שליח אחד ירצה כך ושליש שני ירצה ישיבה אחרת, ואז יתחילו ויכוחים. זה בראה לי מיותר, ואינני רואה את החשיבות שדווקא בענין זה ברכיב איזה שליח שיוכל לעשות לראש הרשות "להכעיס" מבחינת המועד. אנו מכירים את הלך הרוחות במועצות בענינים כאלה. ליתר בהירות, אני מציע למחוק את ענין השליש.

ח. י. צדוק: לכתוב פשוט - שבעה ימים.

א. שפט:

(א) איך מכנסים ישיבה מיוחדת? הפרוצידורה לכינוס ישיבות היא קצת מסובכת. יש לו 7 ימים כדי לכנס אותה. אם הוא איננו מכנס, מכנסים אותה אלה שדרשו זאת, תוך 48 שעות נוספות. פירוש הדבר שדרושים לכך 9 ימים כדי שהישיבה תכונס. מכאן בכנס ענין השליש. הבעיה היא שיש ברשות לפחות שני-שלישים שיכולים לכנס את המועצה, ולא שלושה שלישים.

ג. האוזנר: האם יש בחוק הוראה כזו לגבי מועד הישיבה?

א. שפט: אין הוראה כזו.

ג. האוזנר: אז למה לא להכניס את זה?

א. שפט:

בגלל קיצור תאריכים. יש כאן איזה איזון עדין בסעיף זה. אני מוכן לקבל את זה, אלא שהבנתי שאם החברים מרגישים שראש המועצה הטיל וטו על-מנת לעבור את התקופה הדחופה כביכול, שיוכלו הם לכנס את המועצה בתקופה קצרה יותר.

ג. האוזנר:

אנו משאירים את ראש הרשות והמועצה לסידור הענינים ביניהם, כי אחד תלוי בשני. הם מוכרחים למצוא את דרך החיים המשותפת, ואיננו צריכים לקבוע להם כל מיני הוראות טכניות לגבי אופי הדברים. לכן לא בראה לי שהמחוקק יכנס לתבוע לדבר מסוג כזה קביעה מיוחדת לגבי מספר חברי מועצה שיוכלו להכריח את ראש הרשות לקרוא את הישיבה למועד אחר דווקא לענין זה, בעוד שאין להם סמכות לגבי ענינים אחרים.

מר רותם: הבעיה איננה כל-כך פשוטה. קודם-כל יש

היום בחוק הוראה מפורשת, ששליש חברי המועצה יכולים לדרוש כינוס המועצה מתי שהם רוצים. מה קרה כאן? יש החלטה של רוב המועצה. זה יכול להיות רוב המועצה נגד ראש הרשות המקומית. יכול להיות מצב כזה שהמועצה רוצה להעלות את המסים וחייבת לפרסם אותם לתאריך מסויים, וראש המועצה רוצה להראות לציבור שהוא נגד העלאת המסים, אז המועצה החליטה על כך 13 ימים לפני אותו מועד. וראש המועצה אומר, היות ולא נתתי לפרסם את זה בציבור, מטיל וטו, ואז אי-אפשר להטיל את המסים, ויש פרוצידורה של הטלת מסים בתוך שנת הכספים. יש כאן רוב, ואולי כל המועצה נגד ראש המועצה.

לכן, אם רוצים כאן קצת להחמיר, אני מסכים במקום השליש להגיד כאן אפילו רוב. כי אותו רוב של המועצה קיים. הוא חייב לדרוש כינוס המועצה תוך 3 ימים; ואם לא, יראו את ההחלטה

כאילו קיימת. כלומר, שהערעור שלו לא קיים יותר. אני חושב שזו צריכה להיות הפרוצידורה, שנמקום שלישי נאמר הרוב. רוב חברי המועצה דורשים כינוסה. ואם הוא איבנו מכנס את המועצה במועד שנקבע, אז הסנקציה היא בזה שהערעור שלו בופל באופן אוטומאטי.

א. ידין:

אני גם כן בדעתו של מר רותם. יש לפשט את הסעיף בהצעת החוק, ואין צורך להבחין בין 7 ימים ו-14 ימים. להשאיר 14 ימים. הייתי מוסיף לזה עוד אלטרנטיבה, שחלק מסויים מחברי המועצה - כלומר השליש - אבל אפשר לקבוע את זה גם אחרת. ואז יהיה כתוב כך: הוא יכול להגיש את הוטו ואז הוא צריך לכנס ישיבה לדיון נוסף, ישיבה שלא מן המבין תוך 14 יום, או במועד מוקדם יותר, אם דרשו זאת שלישי או רוב חברי המועצה. ואז באה הסיפא של (ב) - כאמור, שרואים אותו כאילו הסתלק מהוטו שלו. אז איבני צריך את (ב) ו-(ג). אני משלב את (ג) בתוך (ב).

אם זה מוסכם כן, אז כל השאלות שמתעוררות במקרים האחרים, מה קורה כאשר ראש העיר לא מצוית לקריאה או לא ממלא אחרי הדרישה - איבן מתעוררות כאן. והעבין הזה של דחיפות ואותו מספר של חברי המועצה שמקבל כאן את הזכות לדרוש מועד מוקדם יותר - מותר להשאיר לשיקול אם יש לבוא בדרישה כזו, ואין צורך בשלב הביניים הזה. קודם חשבתי בנוגע לצורת הדרישה, להישען על התוצאות הקיימות, אבל אני מסתלק מזה, כי אין הוראות אחידות בעבין זה, ומפני שזה גם לא נחוץ. אם כתוב פה כמה דרושים כדי לדרוש מועד מוקדם יותר, אז אין לי צורך בהוראות מיוחדות, כי זה מתבצע על-ידי הסיפא שלא מוכנסת כאן.

ח. י. צדוק:

אני מקבל את הערתו של מר ידין במלואה. באותה בקודה שאותה הוא השאיר פתוחה - שלישי או רוב - אני גורס שלישי. פעולה זו של איסוף חתימות היא פעולה, שבסיטואציה זו היא מכוונת נגד ראש העיר, ואיבני גורס שעל-ידי איסוף חתימות של רוב בעצם כבר עושים פרג'דיס לדיון החוזר אשר צריך להתקיים. אני רוצה שיתקיים דיון חוזר, שתהיה אפשרות של שכבוע, ולא שייקבע שעל-ידי עצם ההחלטה של רוב, בתגבש רוב להחלטה נגד הערעור ובעד אשר מחדש של ההחלטה. לכן מספיק שלישי. אני מקבל את ההערה במלואה, ומציע שלישי.

י. ה. קלינגהופר:

הבקשה להקדים את הישיבה איבנה צריכה להתפרש דווקא כהתנגדות לוטו.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני חושב שיש סברות לכאן ולכאן. אבל הצעת השליש היא ליבראלית יותר, כי היא נותנת לחלק קטן יותר של המועצה להכריח את ראש המועצה. אני רוצה לסכם. (א) שבסעיף 11(ב) ידובר רק על 14 ימים ולא על 7 ימים. לא דובר על כך אם ראש המועצה עצמו יחוייב על-ידי החוק. אז היינו צריכים לומר "תוך 14 יום מיום שנתקבלה ההחלטה, אם היא לא חייבת להתבצע לפני-כן". דהיינו, אם הדבר צריך להתבצע תוך 10 ימים, לא יזמין אותם תוך 14 ימים.

א. ידין:

בשאר את זה לשלישי. או שהוא כבר כינס אותם יותר מוקדם מפני שהוא אדם הגון והוא איבנו יכול לקבוע את זה לאחר המועד הקובע; או שיזמין את השליש ויסביר את זה.

ח. י. צדוק:

או במועד מוקדם יותר לפי דרישת שלישי, הסנקציה על אי-כינוס זה או זה היא

ביטול הוטו.

ג. האוזבר:

האם השליש הזה יכול להציע את המועד? אם כן, אז הישיבה צריכה להתקיים במועד

כזה, כפי שיידרש.

היו"ר י. גולדשמידט:

יש הצעה של שלישי ולא רוב חברי המועצה, ואז הוא חייב לכנס אותה במועד הנדרש. נאמר, אם אומרים בעוד 3 ימים, הוא לא יכול להגיד בעוד 9 ימים, אלא חייב במועד הנדרש. ואם לא עשה כן, זה בחשב כאילו ויתר על בקשתו לדיון חוזר.

י. ארידור:

ההגיון שמסתתר מאחרי הסעיף הזה הוא במידה שלא היתה הכרעה במועצה ברוב מוחלט של חברי המועצה. כלומר, שהיה בעצם רוב מקרי. מפני שאם היתה החלטה ברוב מוחלט של המועצה, אז הדעת בותבת שלא יעלה על דעת ראש המועצה לכנס את המועצה בעוד שבוע; ההנחה היא שלא תהיה בזה תועלת. יוצא מכך, שכאשר החלטה לא נתקבלה ברוב מוחלט של חברי המועצה, אנו בותבים לראש המועצה אפשרות לרביזיה.

אני חושב שאם אנו בותבים סמכות כזו לראש המועצה, אנו צריכים לאזן את הדברים בצורה כלשהי. ההגיון אומר שאנו תמיד בותבים לרוב מוחלט בפורום של ועדה לדרוש רביזיה, כדי שלא תתקבלנה החלטות ברוב מקרי. אז האנשים יודעים מראש שישנה הנעייה של רביזיה. אנין השליש טוב כאשר ראש המועצה מחליט לזמן את המועצה, אבל השליש מחליט להקדים את המועצה. אבל אם רוב מוחלט של המועצה דורש דיון חוזר, אני חושב שזכותו לדרוש זאת איננה בופלת מזכותו של ראש המועצה. לכן אני מדגיש שמהותו האמיתית של סעיף זה - דיון חוזר בהחלטות המועצה - ואני אומר שלגבי דיון חוזר בהחלטות המועצה, פירוש הדבר רביזיה, - אנו צריכים לעשות את זה מאוזן.

י.ה. קלינגהופר:

זה לא שייך לחוק הזה.

י. ארידור:

היות והחוק הזה מסדיר את הענין של הדיון החוזר, צריך להכניס את זה כאן.

י.ה. קלינגהופר:

אני מציע, אדוני היושב-ראש, שאנו בחייב את ראש העיר לקבוע את מועד הישיבה לדיון חוזר יחד עם מסירת הודעתו על הוטו. המועצה רשאית - אם בותבים לה אפשרות להתאים את המועד - היא רשאית לדעת בהקדם האפשרי את המועד שראש העיר קבע, ולשליש זה לא תהיה למעשה אפשרות להחליט מה שהוא רוצה לאפשר לו להחליט. יש לו 48 שעות להסלת הוטו, אז יחד עם זה הוא צריך כבר לזמן את הישיבה הזאת ליום מסויים.

ח.י. צדוק:

הצעתו האחרונה של חבר-הכנסת קלינגהופר נראית לי מצויינת, ואני מציע לאמץ אותה. בנוגע לשאלה של חבר-הכנסת ארידור, אני חושב שהיא לגמרי איננה שייכת לחוק זה. חוק זה דן בראש הרשות, והסעיף שאנו דנים בו בא לקבוע אם אנו בותבים לראש הרשות לקרוא לדיון חוזר, או לא. אבל אין זה בוגע כלל לשאלה באיזה מקרים ואיך המועצה יכולה לקיים לפי דרישת חלק מחבריה דיון חוזר על אחת מהחלטותיה. איננו מסדירים פה את סדרי הדיונים של המועצה ואת הרביזיה על החלטות מועצה לפי המלצות ראש המועצה או חלק מתבריה.

לגופו של ענין, אינני גורס שלרביזיה

יש משמעות שהחלטה בסיבוב ראשון נתקבלה על-ידי רוב של פחות מרוב חברי המועצה. אני רוצה שתהיה הזדמנות לדיון חוזר, שבו יש גם אפשרות לשכנע אנשים, שהצביעו בסיבוב ראשון בצורה מסויימת - שיצביעו אחרת.

היו"ר י. גולדשמידט:

לשם אינפורמציה, האם יש לגבי המועצות של הרשויות המקומיות הוראות מיוחדות

איך אפשר לשנות החלטה שנתקבלה?

א. שפט:

הדרך היא ארוכה ומסובכת, מאחר שרביזיה

על החלטה זה כמו שמתקבלת החלטה חדשה. פירוש הדבר שאתה חייב לבקש שראש המועצה יכניס את זה לסדר היום, ולשם כך יש צורך ברוב של שני-שלישים, כך שזה עסק ממושך. מה גם שלצורך זה, אם אתה רוצה ישיבה מיוחדת, זו שוב אותה פרוצידורה של 7 ימים או 14 ימים, כך שזה ענין של כמה שבועות; אם כי בצורה מסורבלת למדי הנושא מטופל.

היו"ר י. גולדשמידט:

אם כן, כאן אני רוצה לומר שההגיון של

הסמכות המיוחדת שסעיף 11 בותן לראש המועצה אולי גדולה יותר לאחר ששייבנו את סעיף 10. אם הוא היה חבר המועצה, זה משהו אחר. עכשיו שהעמדנו אותו מחוץ והוא מארגן את הדברים, אני חושב שהזכות ניתנת לו לבקש דיון חוזר, הוא יצטייד בחוות-דעת של מוחים וכו'. אם נתקבלה החלטה שאיננה לפי רוחו, והוא איננו חבר המועצה, אז הוא יכול להביא לדיון חוזר. כך הדבר עומד ברגע זה, ואני

חושב שאנו יכולים לסכם את כל הנקודות שהועלו, ואולי אתחיל בהצעתו האחרונה של חבר-הכנסת קלינגהופר, שדומני שנתקבלה תוך שמיעה על כולם, - שנוסיף בסוף הסעיף 11(א) "... ועל מועד הישיבה המיוחדת לשם כך".

ה צ ב ע ה

הוחלט: לקבל את הצעת חבר-הכנסת קלינגהופר כנ"ל בסעיף 11(א).

היו"ר י. גולדשמידט: לגבי 11(ב) אנו מסכימים על 14 יום בלבד. 11(ב) - הושמעה כאן הצעתו של חבר-הכנסת צדוק להשאר בשליש הנזכר כאן. אם דרש שלישי המועצה, חייב ראש המועצה במועד הנדרש ממנו לכנס את המועצה.

י. ארידור: "... חייב ראש המועצה לכנס את המועצה תוך 14 יום". הוא יכול לארגן את זה. הוא יקבע את המועד בעצמו. מה שמחייב זה הדרישה.

היו"ר י. גולדשמידט: אני תמה עליך, מפני שכאן אנו רוצים להביא לידי כך שכאשר הביצוע הוא ענין דחוף, וקיום ההחלטה ומתן תוקף להחלטה הוא דבר דחוף, - שלא תהיה אפשרות בידי ראש הרשות לדחות זאת.

י. ארידור: אז במועד המוקדם ביותר הנדרש ממנו.

היו"ר י. גולדשמידט: המלה "מוקדם ביותר" זה ענין של השליש. על-כל-פנים, איננו נותנים לו את החופש, אלא מחייבים אותו לזמן במועד המוקדם ביותר על-ידי השליש.

י. ארידור: זה תלוי בראש המועצה. תמיד יהיה שלישי אשר יתמוך בו.

היו"ר י. גולדשמידט: לפני מונחת הצעה לדבר על שלישי. אין הצעה אחרת. אני מבקש להצביע על ההצעה שכל שלישי למעשה יכול לבקש כיבוס המועצה במועד מוקדם יותר מזה שקבע ראש המועצה, והוא חייב לכנס אותה במועד המוקדם ביותר שנדרש ממנו.

ה צ ב ע ה

ההצעה נתקבלה.

האלמנט השלישי שבסעיף זה - שאם לא כיבוס ראש המועצה כנדרש, רואים אותו כאילו חזר בו מבקשתו לקיים דיון חוזר, מתקבל.

י.ה. קלינגהופר: כמו שזה עכשיו השתלב, אז צריך להיות ברור שלא יהיה כאן פירוש שתהיה זכות וטו לשליש. זאת כדי להסיר ספק, כי כבר התנסו בדברים דומים. כדאי לרשום בניסוח שכל זה מסודר בכפוף להערה של ראש הרשות.

11(ד)

י. ארידור: הרעיון שברישא הוא הגיוני. כמובן שהמלים "... עד שתזר בו ראש הרשות מהודעתו" לגבי הרישא יש בהן הגיון, אלא שאת המלים האלה צריך להתאים לניסוח שקבלנו עכשיו. כלומר, אם רואים אותו כחוזר.

לגבי הסיפא - אני מציע למחוק אותה. כעבור חצי שנה יכול להיות שישתנו התנאים, ואז אומרים למועצה: לא, אתם החלטתם את זה בדיון חוזר ולכן זה סופי, אינני יודע עד מתי. ראש הרשות לא יהיה רשאי עוד פעם לקרוא לדיון חוזר. כל מה שצריך לומר הוא, שהנא לא יהיה רשאי עוד פעם לקרוא לדיון חוזר, אבל זה לא סופי.

י. ארזי: אני רוצה להציע למחוק את כל הסעיף 11.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מציע להתייחס להצעה זו בסוף הדיון על הסעיפים הקטנים.

א. ידין:

בקשר עם הסיפא, אני מסכים עם כך שהמלה "סופית" אולי איננה הביטוי המתאים כאן. אבל אני חושש קצת למחוק את הסיפא, מפני שאז יבוא הטוען ויגיד כך גם על ההחלטה השניה, ויכולים להתחיל עוד פעם מ-11(א). אז צריך לומר, "על ההחלטה בדיון החוזר לא יחול סעיף זה".

ח.י. צדוק:

אני חושב שאין מקום לפירוש כזה. אבל אם זה ייאמר בעוד מקום, אני מסכים.

א. ידין:

אני חושב שצריך להגיד שלא יחול עליה עוד פעם ענין הוטו.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מציע אחרי המלים "בדיון חוזר" - לכתוב "החלטה בת-תוקף".

א. ידין:

אינני רוצה לומר "בת-תוקף", כמו שאינני רוצה לומר "סופית". לא יכולים להביא אותה לדיון חוזר בפעם השניה.

ר. ארזי:

מתוך הנחה שמא הצעתי לא תתקבל, אני רוצה להציע שכל ההשעיה יכולה להיות בתנאי שבאותם שבועיים שיש לה אפשרות לכנס, לא יימצאו עובדות שאחר-כך בכלל כבר לא מחייבות לכנס את המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט:

דנו על כך באריכות בסעיפים 11(ב) ו-11(ג) שבדברים בזה. התשובה היא ששליש חברי המועצה יכולים לדרוש כינוסה במועד מוקדם יותר, והוא חייב לכנסה במועד הנדרש ממנו, וזה תוך שבועיים אלה; ואם איננו מכנס את המועצה, רואים אותו כאילו חזר בו מבקשתו לדיון חוזר. כך ששמור כוח רב בידי שלישי מחברי המועצה לעמוד על המשמר שהחלטתם תקינים ולא תסוכל דרך אגב.

ר. ארזי:

אני מקבל את זה.

ה צ ב ע ה

הוחלט: סעיף קטן (ד), עם התיקון שהוצע על-ידי פרופ' ידין, בתקבל.

11(ה).היו"ר י. גולדשמידט:

האם יש הסברים על איזה נושאים הוא חל?

א. שפט:

יש שורה שלמה של ענינים שיש לגביהם רוב מיוחד. למשל, מכירת בכסים. יש שורה שלמה של דברים שאתה צריך או רוב מיוחד או שני-שלישים. אם אתה רוצה לפטור ממכרז אי-אלה עסקות, דרוש לכך רוב מיוחד של המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט:

סעיף זה אומר שאם הוא מתקבל ברוב כזה, אין ראש הרשות יכול לערער על כך.

י. ארידור:

אני רוצה להעיר לסיפא של סעיף קטן (ה). יש כאן ערבוב מושגים מה הם סדרי עבודה. אינני יודע אם מינוי ועדה מועדות המועצה זה דבר שקשור בסדרי עבודתה של המועצה. אם אנו כותבים "לרבות", אנו כאילו אומרים שמינוי - והכרזה לבחירה של ועדה - הוא דבר שקשור בסדרי עבודתה של ועדה. אבל יש עוד דברים שאיננו מזכירים, כמו למשל בחירת סגן ראש המועצה. האם בחירתו של סגן ראש המועצה זה ענין של סדרי עבודה? אפשר לתת פירוש שזה לא מינוי.

א. שפט:

מינוי סגן ראש מועצה נעשה ברוב מיוחד. לפי הכלל הקיים היום, לסגן ראש המועצה

יש רוב מיוחד.

י. ארידור: או מינוי של פקיד בכיר במועצה, לדוגמא. זה יעורר ספיקות. אולי נסתפק ברישא, וזה יהיה בסדר. לדוגמא, מה שיכול לקרות כאן, חוץ מהדוגמא שמצביעה על אי-בהירות, זו החלטה על תקנון של המועצה; זו יכולה להיות החלטה שנוגעת לסדרי עבודתה של המועצה. התקנון זה דבר יסודי מאד. לשם מה להכניס אי-בהירות מתי מותר ומתי אסור?

ר. ארזי: אני רוצה להגן על הסעיף כפי שהוא כתוב, כי אני חושב שהדבר נכון. נאמר כאן שבמקרה שיש החלטה אשר בוגעת לסדרי עבודתה של המועצה, במקרה כזה הוא איננו צריך לנצל את הזכות שביתנת לו בסעיף זה. מדוע צריך לתת לו בענינים אלה את זכות הוטו ולעכב ביבתיים את ההחלטה? אני חושב שמה שכאן כתוב הוא הגיוני.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מכניסים לחוק אלמנט קשה להגדרה ושעלול להרבות סכסוכים. היות ואין הגדרה ברורה מה זה סדרי עבודה, במקרים רבים יכולים להיות סכסוכים בענין זה. יחד עם זאת, כדאי שבדע מה הביא לכתיבת הדבר הזה. יתכן שחשבו שצריך לנצל את זה לנושאים פחותי-ערך והם מוכנים לוותר על זה. אבל כדאי היה לבדוק את הדבר לפני שנחלים סופית.

מר רותם: בדמה לי שהכוונה היא לסדרי עבודתה של המועצה ולא של הרשות המקומית.

י.ה. קלינגהופר: אני מציע לכתוב במקום "לסדרי עבודתה של המועצה" - "לסדרי הדיון של המועצה". אני שמים את הדגש על סדרי הדיון של המועצה. אם יש לה סמכויות לקבוע את סדרי הדיון שלה - שפה ראש הרשות לא יתערב.

א. ידין: אם כך, אפשר למחוק את הוועדות.

י.ה. קלינגהופר: כן, את זה אני מציע.

מ. בן-פורת: אני מציע לומר במקום "עבודתה של המועצה" - "מליאת המועצה", כדי שיהיה ברור שמדובר על מליאת המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט: יש הצעה, שאחרי המלה "כזה" בשורה שניה, תהיה נקודה. זו הצעה מרחיקת-לכת, - ולא להוסיף "סדרי עבודתה" ולא "מינוי ועדה". כלומר, בכל המקרים האלה הוא יכול להשתמש בזכותו, רק אם בתקבלה החלטה ברוב.

הנחלט: בסעיף 11(ה) תימחק הסיפא מהמלים "או על החלטה...". (הסתייגות לחברי-הכנסת ארזי וקלינגהופר).

ר. ארזי: אני רוצה לתזור לסעיף 11(ד). אני מציע למחוק את כל הסעיף. אם הצעתי לא תתקבל, אני מציע אלטרנטיבה, שהזכות לעיכוב תהיה מותנית באישור ועדת ההנהלה של המועצה. כלומר, שלא הוא עצמו יכול לעכב, אלא ועדת ההנהלה תאשר את זה. מדוע זה נחוץ? ראש הרשות המקומית יכול לקרוא לישיבה של המועצה מתי שהוא רוצה. נבית שהתקיימה ישיבה ביום מסויים ובתקבלה החלטה. אחר-כך הוא יצא מהישיבה וחשב שהחלטה איננה נכונה ואיננה נכונה; גם חברי מועצה אחרים יכולים לחשוב כך. אז הוא יכול אפילו למחרת לקרוא לישיבה אחרת. מדוע צריך לתת לו את האלטרנטיבה הזאת? נבית שנתקבלה החלטה למכור מגרש והוא אחר-כך מביא דוגמא שקיבל עצה טובה ממשרד הפנים; הוא מפנה את תשומת-לב המועצה וקורא ישיבה, ובסדר היום יש הצעת החלטה הפוכה. אז לשם מה לתת לו את אותה אלטרנטיבה? אינני רוצה להסתיר מחברי הוועדה שאני סולד מהענין הזה של הוטו, אבל משום-כך אני אומר שזה ענין של חוק. היות ואני אומר שאת אותו דבר הוא יכול להשיג בדרך רגילה, אם כך מדוע לתת לו את הדבר הזה? אני מציע למחוק את זה. באופן אלטרנטיבי, אם זה לא יתקבל - שזה יהיה רק באישור הוועדה.

ח.י. צדוק:

אני חושב שהמפתח של העניין הוא השעיית התוקף, וזה אינך יכול להשיג בדרך שאתה מציע. כלומר, זה באמת דיון חוזר, וטו וכו', אבל בדרך שאתה מציע אותה, המעגל נסגר על-ידי החלטה. יש החלטה לביצוע. לא רק שהיא בביצוע, אלא שהיא גם יכולה להיות החלטה שמעניקה זכויות לצד שלישי והוא נעשה בעל זכויות מוקנות, ואינך יכול כבר לשנות אותה. פה נוצר דבר אחד. יש פרוצידורה שתוקף ההחלטה יושעה לימים אחדים לצורך דיון מחדש.

היו"ר י. גולדשמידט:

הישיבה בעולה. הישיבה הנאה ביום
10.5.1972

הישיבה נבעלה בשעה 11.00